

יומן החדשות

איזאבל בגילגול נוסף

תמיכה ממשלתית של 13 מיליון דולר

השקנת איזאבל ארג'ני מנתה עלידי שר התרבות הצרפתי, פרנסואה ליאטר, לעמוד בראש המועצה לעידוד סרטייכות בצרפת. היא תחליף בתפקיד זה את המ"ל כריסטיאן בורזואה, שקיבל את מינויו משרה התרבות הקודם, ואק לאנג, יום הקמת המועצה.

חברי המועצה ימנו הודרש, ודרך פעולתה מתחלקת לשניים: היא יושבת כשתי ועדות

שחקנית איזאבל ארג'ני לחלק את העונה

קלואה ווב וגרי אולדמן ב"סיד וננסי" הטובה לשנת 86

תמיכה נפרדות. האחת לסרטים של בימאים חדשים (סרט ראשון או שני), והשנייה לבימאים מוכרים ומנוסים.

תקציב התמיכה העומד לרשותה: כ-13 מיליון דולר בשנה, לכמה תירסרי סרטים.

בינתים עסקה השחקנית המוכשרת, שהחלה מפיקה בעצמה את סרטיה, בהכנות לסרט שיזמה בעצמה, על חייה של הפסלת קאמיל קלודל, אחותו של המשורר פול קלודל. אין צורך לנחש מי תשחק בתפקיד הראשי.

פרסים

הביקורת מכתירה

להזמין שימלה לאוסקר

קטיפה כחולה. סירטו של דייוויד לינץ' (איש הפיל), אומנם זכה בפרס איגוד המבקרים האמריקאי לשנה האחרונה, בפגישה שנתי מסורתית, שבה מחלק איגוד המבקרים את ה

הציץ ונפגע

הקשר הנורווגי (לב תל-אביב, נורווגיה) - הפתעה נעימה מארץ המוכרת יותר כארץ תיירותית מהנה מאשר כמעצמה קולנועית.

סרט זה, של הבימאי אולה סולום, שהיה הצלחה מסחרית גדולה בארצו, הוא מותחן מיקצועי, עשוי היטב ומרתק ברוב חלקיו. אין בו רקע לאומי מופרז, אף שהעלילה ממוקמת היטב בחוף הצפון-מערבי של נורווגיה, מה שמעניק לה עניין מוקדם: הנופים עוצרי-נשימה, החי בטבע מעורר התפעלות, המתח הפוליטי, הנובע מקירבתה הרבה של נורווגיה לבריטניה-המועצות, מצב סימני-שאלה רבים בפני צעירים שאינם רוצים לקחת חלק במירוץ-החימוש העולמי, אך נאלצים לעשות כן, גם גיבורי הסרט, שלושה מברחים עלזים ונמרצים למדי, מסתבכים בעניין לא להם, באחת מהפלגותיהם, שנועדה להבריח טרקטור, הם נקלעים לסערה ונאלצים לעשות עיקוף. זה מביא אותם לציודו האחר של האי, שם ממוקמת תחנת האזנה סובייטית. מרגע שהציצו, הם עומדים להיפגע - כי הרוסים דולקים בעיקבותיהם, בכל מקום, בים באוויר וביבשה.

מרכז הסרט, שהוא גם החלק הבשרי והמרתק ביותר שלו, מוקדש כולו למירדף של הרוסים אחרי הספינה הנורווגית, כשאת הנקודה האנושית מספק כלבלב שחור, ידידו של אחד

הלגה יורדל: מפחד מהדב הרוסי

הנפגעים, ואת מרכז האימה - מסוק מאיים, היורק אש-תופת. האפילו של הסרט הנושא את המסר על האדם הקטן, חסר-הסיכוי מול כוחות גדולים, איננו חדש - ואף-על-פי-כן גם הוא מסתיים במירדף שסופו בלתי-נמנע, בסך הכל, הסרט הזה אינו נושא בשורה מהפכנית, אבל הוא מציג את המילחמה הקרה בצורה מרתקת בהחלט.

להזדקן לאחר

להתחתן שנית (לימור, תל-אביב, ארצות-הברית) - קשה לה בין מדוע יצאו המבקרים האמריקאיים ממליחים, מרוב התפעלות, למראה, פני סו מתחנת (שמו המקורי של סרט זה), חלק מהם אף הפליגו וכינו אותו אחד מעשרת הגדולים של השנה. אבל אם הסרט אינו יותר מבינוני, הרי אפשר להבין מדוע בעיניים אמריקאיות הוא עשוי לשאת חן יותר מאשר עיניים ממוצא אחר.

כי פני סו, יותר מכל דבר, היא רומאן למשרות, סיפור-אהבה שהתמימות, הרומאנטיקה והנוסטלגיה הן נושאות הדגל הגדולות שלו: קתלין טרנר המרתקת מקטינה עצמה לממדיה של בת-השכן האופיינית, באה לפגישת-מחזור לראות את חבריה מלפני 25 שנה, ונבחרת כמלכת הנשף, היא נתונה במערבולת-רגשות עזה, תוצאה של התרגשות מופרזת בשעת משבר בחייה, מתגרשת מבעלה (השחקן ניקולאס אהוב-נעוריה שרצה להיות זמר והפך לסוחר במכוניות משומשות, היא מאבדת את הכרתה, ובכמו-מוות זמני חוזרת לעבר, אלא שהיא חוזרת לגוף בן טיפש-עשרה, עם כל הניסיון והידע שצברה בבגרותה, ולמעשה ניתנת לה ההזדמנות לבחור בשנית עם היתרון של הניסיון.

על איזה חלקים מעברה היתה חוזרת, ומה היתה מתקנת? זו אולי השאלה המוסרית-פילוסופית המעניינת ביותר שאפ"ר לשאלו בסרטים המעמידים במבחן את אחת העובדות הבסיסיות והאכזריות בחיים - הזמן, עשה זאת ספילברג,

קתלין טרנר וניקולאס קייג: קופולה רדוד

עשה זאת אלן רנה, עשה זאת גם אינגמר ברגמן, חבל שפרנסוס פורד קופולה עושה זאת פעם נוספת, ברדידות רבה כל-כך, הכל יפה - שיחזור התקופה עלידי דין טאבולאריס, צילום וטכניקולור המחיים את שנות ה-60 בצורה מופלאה, של ג'ונתן קורנוונות, איכות גבוהה של שימוש בטכניקה הקולנועית, אבל מה הועילו חכמים בתקנתם, אם כל מה שפני סו משנה בגורלה הוא ללכת למיטה עם מי שהפך למשורר, ואחרי הכל היא מוכנה לחזור לחיק-בעלה, בהפי-אנד מסורתית? כנראה זה מה שהאמריקאים אוהבים, וזה מה שהאמריקאים מקבלים.

פרסים, בבית-המלון המסורתי הידוע שנכרודרווי אלגונקווין.

הזוכים האחרים (במגילות, לא בממוץ) הם מכסימיליאן של, על סירטו התעודי מארלן (מארלן דיטריך, כמובן) דייוויד לינץ' כבימאי; האניף קוריישי, התסריטאי של המיכסבה הד יפהפיה שלי; השחקן בוב הוסקינס (מונה ליוה); השחקנית קלואה ווב, על סיד וננסי (יוצג בעוד שבוע בישראל); ושחקני מישנה - דניס הופר (קטיפה כחולה) ודיאן ויסט (חנה ואחיותיה), הצלם - פדריק אלמס (קטיפה כחולה), אפשר כבר להזמין שימלת-קטיפה כחולה לט-קס פרסי האוסקר.

תדרוך

חובה לראות:

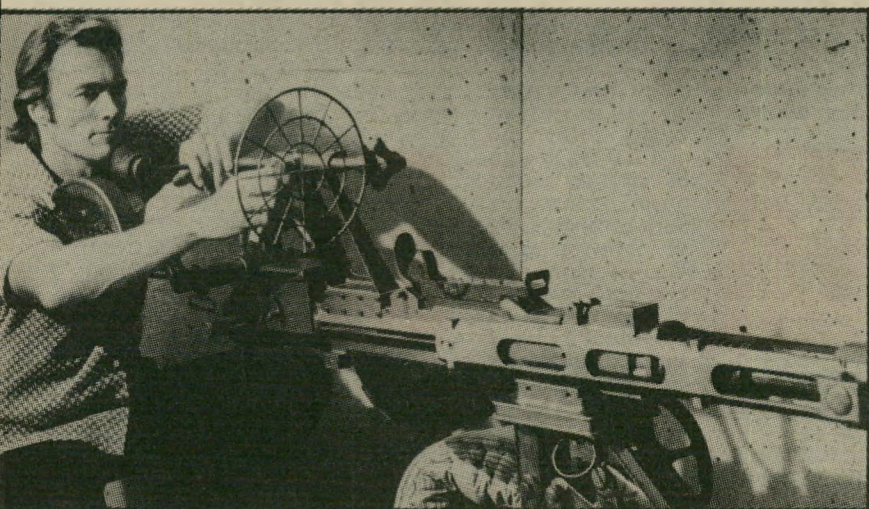
תל-אביב: אוונטי פופולו, הנבל הבורמזי, חנה ואחיותיה, שואה, חזן ורעם.

ירושלים: אוונטי פופולו, חנה ואחיותיה, שואה.

חיפה: הנבל הבורמזי, אוונטי פופולו.

תל-אביב:

שואה: (מוסיאון תל-אביב, מוצג גם בתיאטרון ירושלים): קצת מבין להמליץ על הסרט הזה במחיצה אחת עם מותחנים, מצחיקונים וסיפורי-אהבה למיניהם השונים, אבל לקראת השבוע האחרון בתל-אביב, לפחות, מי שלא ראה יעשה צדק לעצמו אם ייכנס לתשע וחצי שעות לראות מיטמך נדיר זה.

קלינט איסטווד ב"חזיו ורעם" ההתחלה של צימינו

*** חנה ואחיותיה (שחף, ארצות-הברית, מוצג גם בכפיר בירושלים): וודי אלן והנשים בחייו, אבל גם שאר בני המישפחה, היל-דים, ההורים - כולם זוכים כטיפול אנושי, חם ומשהו צ'וכי, מומלץ מאוד.

*** חזיו ורעם (תל-אביב, ארצות-הברית): סירטו הראשון של מייקל צ'מינו (שערי שמים) על חייל משוחרר המחליט לקחת את גורלו בידים, בדרך מסוימת מאוד, שלישייה מזהירה של שחקנים - קלינט איסטווד, ג'ף ברידיגס וג'ורג' קנדי.

עדנה פינרו